

Otočil jsem hlavu a odhodil jsem karty,
tvoje oči: nic než holá poušť.
Podal jsem ti kávu a políbil tě na rty,
o co snadnější by bylo stisknout spoušť.
Nemohla bys něco říct, aspoň projednou?

R: Jak mám vážít slova,
když hrud' mi brázdí džípy,
když mi v uších hučí dulciany?
Mám se zrodit znova
a snídat v stínu lípy,
němý jak ten chudák svatý Jan,
když mi v hlavě duní Harley
a do žil se mi řítí Mississippi?

2. Nesnáším se za to, že ti hladím vlasy
a na stěnách ti rovnám obrazy.
Všiml jsem si, zlato, cestou do Mombasy,
nebo to snad bylo Benghází?,
že máš vůli jako řemen a nervy jako provazy.

R: